

палени свѣщи, смѣхове и поздравления.

Когато на заранта дѣдо Парушъ и Янко се събудиха, вънъ бѣха вързали вече люлки, свирѣха пищалки и латерни, продавачитѣ канѣха, а децата викаха: — „Дѣдо Парушъ, куклитѣ, куклитѣ!...“ Работата кипна още отъ първия часъ и скоро до тѣхъ се наредиха купчина шарени яйца и козунаци. — До вечеръта не починаха. На другия денъ — още повече. Въ края на праз-

ника старецъ и Янко се спогледнаха смяяни. Толкова леко и тѣй весело никога не бѣха работили! И такава печалба никога не имъ се бѣ падала!

А отъ столчето въ жгъла, Кара-Колю бутна съ лакетъ другитѣ двама, смигна имъ дяволито, поглади рошавия си мустакъ, затропа доволно и за-

тънаника:

Де гиди, отборъ юнаци
Де гиди, вѣрна дружина!...

Константинъ Константиновъ

СТАРИЯТЪ МАНАСТИРЪ

Днесъ азъ бѣхъ въвъ манастиря.
Знаете ли де е той?
Хей, нагоре, задъ баира.

Тамъ е тихо — нѣма шумъ.
Само малката камбана
сутринь бие: бимъ, бамъ, бумъ.

Въ двора нѣколко тополи
денъ и нощь шептятъ безспиръ,
сякашъ че и тѣ се молятъ.

А пѣкъ старата чешма
чудни приказки разказва
подъ зелената лоза.

Никога тамъ нѣма шумъ,
само малката камбана
сутринь бие: бимъ, бамъ, бумъ.

Димитръ Пантелейевъ